

om det vil kunne blive ikke blot en Belgjerning mod den Enkelte, men tillige en Besparelse for taksassen, naar man i Genhold til Lovforslaget opgiver Aldersgrænserne for Jorpleiningskorpset, som kan undvære dem, og derved aabner en Mulighed for, at Officerer, selv efter naaet Aldersgrænse i deres Vaaben, kunne bevares til en for Hæren nyttig Virksomhed i Korpset.

Endskjøndt det fra en vis Side set maatte følge af den i Forslag bragte Ordning, at Forholdet mellem de forskellige Grader i Korpset blev det samme som ved de andre Vaaben, har man dog ikke troet at burde gennemføre dette strengt med Hensyn til Korpsets højere Poster, for hvis Vedkommende man er bleven staaende ved det Antal, som Loven af 26de Mai 1868 har fastsat, uagtet man, saaledes som det strax skal vises, har maattet forøge Antallet af de øvrige Poster noget udover det nu fastsatte. Ifølge den nuværende Ordning har Korpset foruden Chefen og de 3 Stabsintendantter, hvilke her ere foreslaaet benevnte Divisionsintendantter, ialt 54 Overintendantter, Intendantter og tjenestegjørende Reservereintendantter; af disse ere imidlertid 3, nemlig 2 Embedsmænd i Krigsministeriet og 1 Depotforvalter ved det militære Klædeoplæg, tænkt helt udsondrede af Korpset, og 3 andre, nemlig 1 Forvalter og 1 Bogholder ved Munderingsdepotet samt 1 Forvalter ved Inventariedepotet, ligesom i de tidligere forelagte Revisionsforslag, foreslaaet opførte blandt Hærens Officianter, da de have en fra Intendantterne forskellig og mere til Officianternes Embedsklasse svarende Virksomhed. Der bliver saaledes i den nuværende Ordning 48 Poster for Overintendantter, Intendantter og tjenestegjørende Reservereintendantter tilbage, medens der her er opført tilfammen 60. Der er altsaa her en Forøgelse af 12. Af disse ere de 10 komne til paa Grund af Reserverbataillonernes Omdannelse til Liniebatailloner; thi medens en Reserverbataillon kun under de større Øvelser eller i Krigstid behøver en Regnskabsfører og dertil vil kunne nydes med en indfaldt Reservereintendant, maa en Liniebataillon have en Intendant eller en tjenestegjørende Reservereintendant. Desuden vil Forøgelsen af Feltartilleriregimenternes Antal og Trainadelingens Oprettelse udkræve 3, medens Indskrænkningen af Rytterregimenternes Antal fra 5 til 4 giver en Besparelse af 1.

Ved Fordelingen af dette Personale i de forskellige Grader har man først maattet tage Hensyn til, at man ikke i Jorpleiningskorpset vil kunne vente at formaa flere Sekondlieutenantter til at lade sig antage til Tjeneste end ved Vaabnene, og man har derfor ikke turdet sætte Antallet af Korpsets tjenestegjørende Sekondlieutenantter højere end til 6; der bliver saaledes 54 tilbage, som skulle fordeles mellem Kapitains- og Premierlieutenantklassen, og for deres Vedkommende har man maattet sætte Forholdet noget gunstigere end ved

Vaabnene, dels af Hensyn til, at Antallet af Officerer i de højere Grader er forholdsvis ikke lidet mindre end ved de øvrige Vaaben, dels fordi det, som anført, i og for sig er ønskeligt og tillige økonomisk for Statskassen at kunne gjøre et rigeligt Brug af den allerede omtalte Ret til at forsette ældre Kapitainer af Vaabnene til Korpset, hvor de maa indtræde efter deres Aldersorden. Vilde man nu ikke stille Forholdet mellem Premierlieutenantter og Kapitainer heldigere end ved Vaabnene, maatte nødvendigvis Jorpleiningsforholdene for Korpsets lavere Embedsmænd blive meget ugunstige, og derved vilde sikkert Lysten til at blive Reservereintendant og end mere til at gjøre Tjeneste som saadan efterhaanden svækkes mere og mere. Der kommer endnu et Hensyn til, som gjør Udvidelsen af Korpsets Kapitainsklasse ønskelig, netop i dette Diebl. Vi nærme os nemlig nu til et Lidspunkt, da en stor Del af Hærens Kapitainer vil naa Aldersgrænsen for Afstedigelse, og mange dygtige Officerer, som have deltaget ikke blot i Krigen 1864, men ogsaa i Krigen 1848—50, ville derved maatte udtræde af Hæren; dette Antal vil ikke kunne formindskes lidet og ikke faa Pensioner bespares, naar man aabner disse Officerer Afgang til at træde over i Jorpleiningskorpset i en til deres Grad svarende Officersstilling. Da Intendantterne i de nuværende ældste Pønningsskasser oppebære en Pønning, som nærmer sig den yngste Kapitainspønning, medens de nu kun skulle være ligestillede med Premierlieutenantter, vil der endelig ogsaa af denne Grund være Anledning til at gjøre Kapitainsklassen forholdsvis noget stærkere.

Medens man har maattet foreslaa en Udvidelse af Korpsets Embedspersonal med 12, har man troet at kunne bringe en Indskrænkning af det tjenestegjørende Underofficerspersonal med 20 i Forslag, dog saaledes, at Indskrænkningen i Overensstemmelse med det foran Anførte kun kommer til at ramme Antallet af tjenestegjørende Korporaler.

Antallet af Generalstabens Officerer er i Forslaget det samme som i Hærløven, men foruden 1 Adjutant hos Chefen er der her opført 4 Premierlieutenantter som Adjutanter hos de i § 46 foreslaaede Divisionsgeneraler; den i Hærløvens § 70, sidste Stykke, indførte Bestemmelse om, hvilke Officerer af Generalstaben der i Reglen skulle beordres til at forrette Tjeneste i de kommanderende Generals Stabe, er nemlig udeladt i Forslaget, da der formentlig ikke er tilstrækkelig Grund til at fastslaa slige Punkter i Loven. Noget Lignende gjælder om §§ 72, 73 og 74. Underofficerernes Antal er formindsket med 4 af den tidligere anførte Grund, at Skrivelserne hos de kommanderende Generaler tænkes udtagne blandt Fodfolkets Underofficerer.

I Stedet for de 2 Generaler, som ifølge Hærløvens § 68 føre Overbefalingen over de Tropper, som garnisonere henholdsvis Øst og Vest for